

staten och kommunerna att med hänvisning till ökade kostnader förvägra kvinnorna att deras löner skall utformas utifrån samma principer som gäller för männens lönesättning.

För närvarande finns det en löneskillnad på 25—30 procent mellan manliga och kvinnliga arbetare för samma arbetsprestation. Det är på tiden att denna skriande orättvisa snabbt bringas ur världen. Riksdagen har möjlighet att säga det avgörande ordet för att på detta område ge större demokrati åt hundratusentals svenska kvinnor.

Vårt land är medlem i Förenta Nationerna och Internationella arbetsorganisationen. Dessa internationella organisationer har uppmanat medlemsstaterna att ratificera konventionen angående likalön för män och kvinnor för arbete av lika värde. Efter sju års lång betänketid borde nu den svenska riksdagen vara mogen att fatta ett positivt beslut i denna för landets kvinnor så angelägna fråga.

Med hänvisning till ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen måtte uttala att Sverige skall ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention nr 100 av år 1951 om lika lön och åtföljande rekommendation nr 90 samt i skrivelse till Kungl. Maj:t giva denna mening till känna.

Stockholm i januari 1958

Helmer Persson

Anton Norling

Nr 123

Av herr **Bergman**, om *utvidgning av arbetarskyddslagens tillämpningsområde*.

(Lika lydande med motion nr 146 i Andra kammaren)

Stockholm den 24 januari 1958

Per Bergman